

CHÚA NHẬT TUẦN XXV MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

⇒ (Những kẻ gian ác nói rằng:) “Chúng ta hãy vây bắt kẻ công chính, vì nó không làm ích gì cho chúng ta, mà còn chống đối việc chúng ta làm, khiến trách chúng ta lỗi luật và tố cáo chúng ta vô kỷ luật.

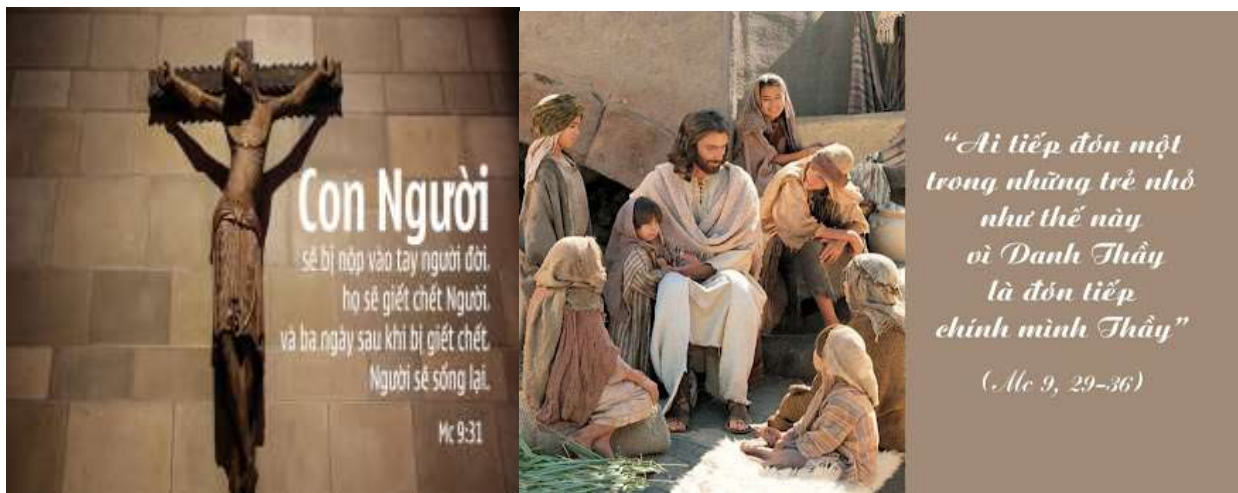
Vậy chúng ta hãy xem điều nó nói có thật hay không, hãy nghiệm xét coi những gì sẽ xảy đến cho nó, và hãy chờ xem chung cuộc đời nó sẽ ra sao. Vì nếu nó thật là con Thiên Chúa, Chúa sẽ bênh vực nó, sẽ giải thoát nó khỏi tay những kẻ chống đối nó. Chúng ta hãy nhục mạ và làm khổ nó, để thử xem nó có hiển lành và nhẫn nại không. Chúng ta hãy kết án cho nó chết cách nhục nhã, vì theo lời nó nói, thì người ta sẽ cứu nó!” (Kn 2:12. 17-20)

⇒ Anh em thân mến, ở đâu có ganh tị và cãi vã, ở đó có hỗn độn và đủ thứ tệ đoan. Nhưng sự khôn ngoan từ trời xuống, thì trước tiên là trong trắng, rồi ôn hoà, bao dung, nhu mì, hướng thiện, đầy lòng nhân từ và hoa quả tốt lành, không xét đoán thiên vị, không giả dối. Hoa quả của công chính được gieo vãi trong bình an cho những người xây đắp an bình.

Bởi đâu anh em cạnh tranh và cãi cọ nhau? Nào không phải tại điều này: tức tại các đam mê đang giao chiến trong chi thể anh em đó sao? Anh em ham muốn mà không được hưởng, nên anh em giết nhau. Anh em ganh tị mà không được mãn nguyện, nên anh em cạnh tranh và cãi cọ. Anh em không có là tại anh em không xin. Anh em xin mà không nhận được, là vì anh em xin không đúng, cứ mơ tưởng thoả mãn các đam mê của anh em. (Gc 3:16 – 4, 3)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu và các môn đệ từ trên núi xuống, rồi đi ngang qua xứ Galilêa và Người không muốn cho ai biết. Vì Người dạy dỗ và bảo các ông rằng: **“Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta và họ sẽ giết Người. Khi đã bị giết, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại”**. Nhưng các ông không hiểu lời đó và sợ không dám hỏi Người.

Các ngài tới Capharnaum. Khi đã vào nhà, Người hỏi các ông: “Đọc đàn các con tranh luận gì thế?” Các ông làm thinh, vì đọc đàn các ông tranh luận xem ai là người lớn nhất. Bấy giờ Người ngồi xuống, gọi mười hai ông lại và bảo các ông rằng: **“Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết và làm đầy tớ mọi người”**. Rồi Người đem một em bé lại đặt giữa các ông, ôm nó mà nói với các ông rằng: “Ai đón nhận một trong những trẻ nhỏ như thế này vì danh Thầy, tức là đón tiếp chính mình Thầy. Và ai đón tiếp Thầy, thực ra không phải đón tiếp Thầy, nhưng là đón tiếp Đấng đã sai Thầy”. (Mc 9:29-36)

***

+> **“... Chúng ta hãy vâng bắt kẻ công chính, vì nó không làm ích gì cho chúng ta, mà còn chống đối việc chúng ta làm, khiển trách chúng ta lỗi luật và tố cáo**

chúng ta vô kỷ luật... Vì nếu nó thật là con Thiên Chúa, Chúa sẽ bênh vực nó, sẽ giải thoát nó khỏi tay những kẻ chống đối nó. Chúng ta hãy nhục mạ và làm khổ nó, để thử xem nó có hiền lành và nhân nại không. Chúng ta hãy kết án cho nó chết cách nhục nhã, vì theo lời nó nói, thì người ta sẽ cứu nó!”

== Cuộc sống của một đời người, từ nhỏ đến tuổi “có trí khôn” mãi cho đến lúc phải “xuôi tay” an giấc nghìn thu, không ai mà không hơn một lần cảm nghiệm sự “bất công/uất ức” lớn nhỏ mà mình “không nói nên lời”, hoặc không “phân bua” được, đã xảy ra cho mình, từ tứ phía, ngay cả từ người kế cận và hằng chăm sóc yêu thương mình nhất và chính bản thân mình cũng có “cảm tình” nhất... Thật là **“đoạn trường ai có qua cầu mới hay”**, mới CẢM THÔNG/CẢM NGHIỆM được; khoảng tháng 4, 2024 – trong mùa phục sinh -, kẻ hèn này có dịp chia sẻ một sự kiện trong facebook, đại khái xin tóm gọn như sau:

Một vị cựu sĩ quan VNCH bị buộc đi học tập cải tạo; chương trình H.O thật tốt lành cho gia đình viên sĩ quan. Sau hơn 10 năm vất vả xứ người, gia đình tương đối ổn định: con cái đều cưới vợ gả chồng, con cháu đùm đê, công ăn việc làm vững chắc cho cuộc sống; vị phu nhân qua đời sau hơn 5 năm ở xứ người, viên cựu sĩ quan vẫn “ở vậy” lo cho con cháu có cuộc sống an toàn hạnh phúc... Một hôm ông nhớ đến viên hạ sĩ tùy tùng, chỉ học tập vài ngày, rồi vất vả đạp xích lô nuôi sống gia đình, đặc biệt **KHÔNG QUÊN** bỏ ống mỗi ngày vài đồng để mỗi tháng mua khi thì vài con tôm khô, lúc thì vài miếng tán thò dòn (đường mía) gửi về trại tập trung “bồi dưỡng” cho viên sĩ quan...

Viên cựu sĩ quan, nay đã trên 65 tuổi nghĩa là đã hưởng Medicare, tiền già, v.v... quyết định về VN tìm thăm gia đình viên cựu tùy tùng; ông nói cho các gia đình con trai con gái, cháu nội cháu ngoại biết ý định ông muốn về VN “tìm” người bạn gái để cùng chung hưởng tuổi già... - Các con trai con gái, rể dâu, cháu nội cháu ngoại không một ai lên tiếng, nhưng có vẻ không đồng tình; đứa con gái út nhìn chồng nháy mắt rồi lên tiếng: “Xin ba về ở với gia đình con gái út của ba, có gì thì tụi con lo cho ba hưởng già...”, nhưng ông chỉ thờ dài nói ngắn gọn: “... rồi các con sẽ hiểu... Ba chỉ muốn sống trong căn nhà hai phòng ngủ+hai phòng tắm vệ sinh riêng... cứ quyết định như vậy đi!”

Và ông đã về VN. Sau khi biết gia thế và sinh hoạt kinh tế của gia đình ông tùy viên năm xưa đã “thăm nuôi” ông trong tù cải tạo, viên cựu sĩ quan tìm người “mai mối” cho ông “cưới” cô con gái trưởng 25 tuổi còn độc thân “ở vậy” để lo cho gia đình cha mẹ và các em ăn học; viên cựu sĩ quan ra điều kiện cho người “mai mối”: **KHÔNG TIẾT LỘ DANH TÁNH** mà chỉ cần giới thiệu là **một người việt kiều**, v.v... Việc mai mối suông sẻ, thành công tốt đẹp; trong thời buổi “xuất khẩu lao động”, gái trẻ thuộc thành phần gia đình nghèo khó, khổ cực về kinh tế, v.v... ở thành phố cũng như vùng quê, chỉ mong được dịp đi ra nước ngoài kiếm tiền gửi về giúp đỡ, nuôi cha mẹ, các em, gia đình... - thật là một sự hy sinh **khó**

tưởng tượng được lúc... bình thường -

*Vị cựu sĩ quan đã khôn khéo hé lộ lý do tại sao ông về VN và úp úp mở mở báo tin “vui” ngân rất gần đây cho con trai con gái con rể con dâu... Ai nấy ngỡ ngỡ nhưng cũng đoán được phần nào lý do Ba mình làm như vậy, nên cũng ít nhiều đồng cảm và càng kính nể, thương yêu Ba mình hơn. Ngày “lên xe hoa” đã đến – xe hoa lần này còn hoành tráng gấp bội: không phải xích lô, không phải xe đạp, cũng không phải ô tô cao cấp, mà là máy bay hạng xịn... mục tiêu đến là LAX (phi trường Los Angeles, “đế quốc” Mỹ!) – “Ông rể” và “cô dâu trẻ xinh” gặp nhau, ngõ ngang, nhưng cả hai và toàn thể gia đình “bên chồng” đều tỏ ra vui mừng, hãnh diện, vui tươi như hoa mới nở. Diễn tiến tiếp theo không khỏi gây ngạc nhiên cho cô dâu trẻ xinh: về đến nhà, “ông chồng già” chỉ phòng ở riêng cho cô dâu, còn dặn dò thật rõ: “... em ở trong phòng này, có đầy đủ tiện nghi; anh ở phòng bên cạnh, có gì em cứ gọi anh nghe...” Trong phòng một mình, cô gái bồn chồn lo nghĩ: “... sao quái lạ thế này?” [quá tuổi **cấp kê**, cô gái nào mà không biết phải làm gì ngày đầu tiên về nhà chồng làm dâu làm vợ chứ?] Cô dâu trấn áp tinh thần cho an tâm, lo sửa soạn tắm rửa, lên giường... Không ngủ được, phần vì thời khắc địa lý Việt-Mỹ khác nhau, bây giờ ở Mỹ là gần nửa khuya thì bên Việt Nam lại quá trưa ... cô rón rén đến phòng “ông chồng già”, định gõ cửa thì thoáng nghe tiếng ngáy khò khò đều đặn, xem ra ông chồng già đang ngon giấc, cô dâu đành trở về phòng riêng và thiếp đi lúc nào không biết.*

Sáng hôm sau, nheo tiếng gõ cửa, cô dâu choàng tỉnh, dụi mắt: trời đã sáng, vội vàng xuống giường lên tiếng: “... dạ em đây!” mở cửa thấy ông chồng già vui vẻ cười chào: “... em ngủ được không? – rửa mặt rồi ăn sáng, anh đã dọn sẵn rồi!” Cô nàng bẽn lẽn rồi quần áo chỉnh tề ra bàn ăn, thấy sẵn bánh mì, trứng gà chiên, trứng gà luộc đã bóc vỏ trên bàn... Ông chồng già vẫn tươi cười nhân hậu: “anh không biết nấu nướng ra sao, thôi thì chịu khó ăn tạm mấy thứ anh thường ăn nhé!” Với giọng điệu thật hiền từ và thân thiện, ông chồng già bảo: “... mấy ngày đầu ở xứ lạ quê người, chắc không khỏi ngỡ ngỡ, nhưng từ từ sẽ quen thôi! Em phải hứa là tuân nghe sự hướng dẫn của anh cũng như những người anh giới thiệu để giúp em nghe!...” Tự trung, “... em chú tâm học tiếng Mỹ, nghe, nói, đọc, v.v... Tất cả mọi chuyện đều có anh lo, em khỏi bận tâm, em chỉ việc lo học, đi học ở trường, sẽ có người đưa/đón, v.v...” Bản tính của cô dâu thật chất phát, vui tính và hiền hậu nên được đại gia đình bên ông chồng già quý trọng, giao hảo giữa cô dâu với các cô dâu chú rể cũng như giữa con trai con gái của ông chồng già thật thân tình, lễ độ, tôn trọng và kính nể nhau. Đời sống tương đối êm xuôi đầm ấm thấm thoát đã 5 năm trôi qua, cô dâu thi đậu được nhập tịch làm công dân nước Mỹ, vượt qua giai đoạn trung học tại Mỹ quốc, cô vừa đi học thêm vừa học nghề và tài chánh cũng khá bền vững; giai đoạn tiếp là ông chồng già ngỏ ý cùng các con cháu và cô dâu “bảo lãnh” bố mẹ ruột và gia đình cô dâu định cư ở Mỹ. Tất cả mọi người hưởng ứng đề nghị của ông chồng già, và ngày vui mừng đã đến.

Ra đón gia đình “bên gái” tại LAX ông chồng già và cô dâu trẻ, cùng cả gia đình “bên trai” tề tựu đông đảo; điều làm hầu hết mọi người có mặt tại hiện trường ngạc nhiên ngớ ngẩn: ông chồng già trong “quân phục VNCH mang quân hàm Đại Úy” hiên ngang ôm vai cô dâu trẻ xinh, gương mặt hớn hở, vui tươi hãnh diện cách kỳ lạ. Bỗng từ phòng kiểm soát hải quan đi ra một nhóm người trông có vẻ ô hợp, cô dâu chạy đến ôm người già nhất trong nhóm, bố ruột, người tùy tùng năm xưa trông có vẻ già trước tuổi, ông gỡ tay cô con gái, ngược mắt nhìn người “con rể”, thoáng ngạc nhiên, rồi chững chạc tiến đến trước mặt ông già rể giơ tay chào theo quân cách trông thật trang trọng, uy nghiêm kính cẩn... Ông chồng già vui tươi đến ôm vai bố vợ, thân tình vui sướng. Ông ngược mắt nhìn mọi người xung quanh, cất tiếng nói: “... những đồng tiền gom góp sau những chuyến đạp xích lô hàng ngày để thăm nuôi tôi trong tù cải tạo còn có giá gấp trăm ngàn lần những gì mà ông và gia đình cùng con gái của ông đang thấy ở đây!...”
Tiếng vỗ tay hoan hô, vui mừng hớn hở, cô dâu ôm cổ ông chồng già cất tiếng kêu khá lớn: “BỐ 2 của con!”, mọi người cười vui tươi, thăm nhuần vừa tình HUYNH ĐỆ CHI BINH, vừa TÌNH NGƯỜI quá cao đẹp...

=== Thánh Giacôbê nhắc nhở chúng ta (trong bài đọc 2): **ở đâu có ganh tị và cãi vã, ở đó có hỗn độn và đủ thứ tệ đoan. Nhưng sự khôn ngoan từ trời xuống, thì trước tiên là trong trắng, rồi ôn hoà, bao dung, nhu mì, hướng thiện, đầy lòng nhân từ và hoa quả tốt lành, không xét đoán thiên vị, không giả dối...**” quả thật chính xác!

+> “... Bởi đâu anh em cạnh tranh và cãi cọ nhau? Nào không phải tại điều này: **tức tại các đam mê đang giao chiến trong chi thể anh em đó sao? Anh em ham muốn mà không được hưởng, nên anh em giết nhau. Anh em ganh tị mà không được mãn nguyện, nên anh em cạnh tranh và cãi cọ...**”

== Phải chăng “... **sự khôn ngoan từ trời xuống...**” hóa giải hết mọi điều tiêu cực trong mối tương quan giữa người với người?

+> “...**Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết và làm đầy tớ mọi người...**”

== Nguyên xin Thầy chí thánh Giêsu Ki-tô soi lòng mở trí, giúp mỗi anh chị em chúng con HIẾU và TUÂN HÀNH điều Người chỉ dạy để được sống vui hạnh phúc ngay ở trần thế này, Amen!

== MONG THAY!